

Josh Groban je jedničkou nejen hudebních žebříčků

BEN KAPLAN | 5. března 2013

„Když se dostaví úspěch, není to důvod k oslavě, je to důvod pracovat ještě víc“, říká Josh Groban o tom, jak slaví fakt, že jeho album je číslo 1.

Qtázky a odpovědi: Josh Groban o novém albu „All That Echoes“

Album Joshe Grobana „All That Echoes“ je jeho třetí album, které se vyhoupllo rovnou na první pozici žebříčku Billboard. Dvaatřicetiletý popoperní zpěvák z Los Angeles je nejlépe prodávaným umělcem této dekády v oblasti vážné hudby - prodal více než 25 milionů alb. Zároveň je v něm skromnost a vtípnost, kterou využil v seriálu Kancel a ve filmu Bláznivá zatracená láska (2011). Na nové album napsal jako spoluautor sedm originálních písní a nazpíval cover verze hitů Steveho Wondera, Glenu Hansarda a Jimmyho Webba, k čemuž si přizval orchestr a rockovou kapelu. Ben Kaplan se s touto neobvyklou popovou hvězdou sešel v Torontu a dozvěděl se, jaké to je kráčet po tenké hranici mezi noblesním světem opery a Mötley Crüe (americká metalová skupina - pozn. překl.)

Foto: Tim Fraser pro National Post

Tohle je třetí den v řadě, kdy děláte promo. Jak to zatím jde?

Cítím se svěže. Zatím jsem na stejnou otázku odpovídal jen dvěstěkrát.

Jakou otázku byste si přál dostat?

Něco o molekulární gastronomii. Proč se nemůžeme bavit o promíchávání tekutého dusíku s pěnou?

Řekl jste, že toto album zachycuje tu nejlepší polohu vašeho hlasu, která se projevuje hlavně během turné. Nejsou ale nahrávací studia stavěna tak, aby v nich hlasy zněly lépe než na stadionech?

Když stojíte před davem, existuje něco jako instinkt, který vás nutí, abyste se na něj napojili, a zároveň navede váš hlas do jeho nejpřirozenější polohy. Ve studiu mám tendenci nepodávat úplně perfektní výkon. Stojíte v boxu s mrtvými stěnami a malým mikrofonom, všechno je velmi tiché. Na jevišti máte možnost se ukázat a tehdy z vás hlasově jde to nejlepší. A právě tohle jsem chtěl dostat na nahrávku.

Momentálně je album číslem 1 v severní Americe, takže hádám, že to funguje.

Tohle potvrzení je skvělý pocit, ale nemůžu se jen tak rozvalit v křesle a dlouho slavit. Dal jsem si sklenku whisky a pomyslel jsem si, jaká je to úleva.

Není v té emoci žádný posun například od úlevy k čiré radosti?

Znamená to, že mám možnost další rok tvrdě pracovat. Nejhorší je, když něco nevyjde, když víte, že budete mít dost času sedět se založenýma rukama a přemýšlet o tom, co dál. Když uspějete, není to důvod slavit, je to důvod více pracovat. Být na čele žebříčku znamená, že můžu udělat o 20 koncertů víc, navštívit o deset zemí více a to je velký dar.

Možná je to právě tvrdá práce stejně jako hezký vzhled nebo kvalita hlasu, co dělá celebrity celebrity. Kde vidíte počátky své pracovní etiky?

Začalo to dřinou na turné k albu Closer (2004 - 2006) a nikdy to neskončilo. Nejdříve to byla divadla, pak to pokročilo k větším sálům, pak se to album hodně chytlo a přesunuli jsme se do arén; vyprodali jsme jednu arénu, pak jsme jich udělali 50; bylo to celkem 100 koncertů a dva roky ve výcvikovém táboře všech výcvikových táborů a při tom jsem před tím nikdy na turné nebyl. Když to skončilo, věděl jsem, že dokážu cokoliv.

A co nastane, když takové dva roky skončí?

Velmi hluboká deprese.

Proč? Protože se stanete závislým na potlesku?

Zvyknete si na rutinu. Kdy vstávat, kdy jít na jeviště, kdy očekávat potvrzení úspěchu. A když víte, že se vám toho dostane každý večer, je to jako dostávat sladkou odměnu. Když se vrátíte domů a víte, že poslední koncert turné skončil, a taky víte, že zbytek vaší kariéry nebude mít co dělat s tím, co jste právě dokázal, je to velmi zvláštní očistec. Dokonce i opětovné řízení auta v běžném provozu je očistec.

Zapomenete, jaké to je být normálním člověkem?

Musíte dát svým přátelům dárky, které jste nakoupil na letištích po celé zemi jen proto, aby se opět stali vašimi přáteli na Facebooku. Zanedbal jste všechny mezilidské vztahy, jaké si jen dokážete představit, natož ty milostné, a to je těžké. Nastane několik týdnů, kdy nevíte, kam se vrátit.

Hádám, že pokud jste Nikki Sixx (baskytarista a zakladatel Mötley Crüe, pozn. překl.), pak je to doba, kdy se předávujete.

Netýká se to jen jeho, mnoho lidí mluví o nudě na turné, protože jedině na jevišti prožívají ty největší emoce. Takže jediná věc, která jim zbývá mimo jeviště, aby si ten pocit znovu nabudili, jsou drogy. Ale já mám kliku, moji fanoušci ode mě a mého hlasu vyžadují čistý zvuk. Z profesionálního hlediska prostě nemůžu mít ve svém těle heroin.

Váš velký průlom přišel díky zpívání po boku Celine Dion. Jak na ni vzpomínáte?

Když jsme se potkali, nebyl jsem nikdo. Byl jsem 17leté dítě, které přišlo na generálku, a ona mi přesto byla velkou oporou. Když jdete na ceny Grammy nebo Juno, vždycky narazíte na „pózy“. Na takový ten postoj „já, já, já“. Je to jedno velké ego vedle druhého a je v tom hodně peněz. Je jasné, že i Celine má velké ego - ale je k lidem milá. Pořád je to kamarádka.

Můžete říci něco o tom, jakou roli hrají cover verze písní, když sám skládáte?

Proces začíná vždycky od cover verzí, z nichž 90 % se na album nedostane. Sejdeme se ve studiu s muzikanty a já s nimi zpívám; je to jako bych si dával barvy na paletu, nechám jiné umělce, aby mě jejich kreativnost naplnila. Když se vrátíte z turné, vejdete do studia úplně prázdní, ale umění inspiruje další umění.

Kde se vám skládá nejlépe?

V jednu ráno, když sedím u piána. Nejtěžší je najít slova, aby seděla k těm ještě nedefinovaným melodiím.

Je psaní písniček něco, v čem se můžete zlepšovat, třeba jako v baseballu?

Na svoje první album jsem nic nenapsal, ale od té doby mám svoje věci na každém albu. Na tomhle albu jsou všechny původní písně moje - buď jsem je napsal sám, nebo ve spolupráci s někým dalším. A ostatní písně jsou ty, u kterých jsem umíral touhou po tom je nazpívat.

Jak poznáte, že je cover verze dost dobrá na to, aby se dostala na album?

Na album, které jsem dělal s Rickem Rubinem, jsme udělali „I'll Stand By You“ od The Pretenders. Byla to nádherná věc, vyšla fakt dobře, ale pořád to byla jen písnička dobrá na karaoke.

Jaký je v tom rozdíl?

Občas jediné, co se vám podaří, je tu věc hezky zazpívat, ale není tam nic, co byste jí mohli přinést, něco nového, jiného a v tom případě nevzdáváte té původní verzi čest. Nechci dělat verze písní pro „Amerika má talent“. Některé písně znění hezky, ale něco tomu chybí - možná za to může nedostatek zkušeností, možná jsem si neprošel tím, čím si prošli The Pretenders, možná do té písně prostě nedokážu dát ten správný patos, i když jinak zní moc hezky. Pro tohle album jsem nazpíval 20 cover verzí, ale jen několik z nich ten patos mělo.

„I Believe“ Stevieho Wondera se na album dostalo. Nesetkal jste se s ním náhodou?

Zpíval jsem jeho píseň „They Won't Go When I Go“ na koncertu Grammy, který se konal k jeho počtě, a když jsem se vracel uličkou na své sedadlo, vzal mě za ruku a řekl, že jednou spolu napíšeme písničku, která změní svět. Opravdu moc lituju, že jsem nikdy neměl odvahu mu zavolat. Ani bych nevěděl, jak to udělat. Vytočil bych číslo a řekl: „Ehm, zdravím, Mr. Wonder, k té naší písničce...“? Bojím se, že kdybych se s ním posadil za piáno, moje prsty by zdřevěněly.

A přesto jste byl schopen bojovat s Ryanem Goslingem o Emmu Stone?

Komedie pro mě vždycky znamenala oddych od seriózní hudby. Začínal jsem v improvizčním divadle a teprve potom začal brát hodiny zpěvu. Chci si ten komediální sval znovu protáhnout.

Je zvláštní, že berete malé role, přestože jste stejně slavný jako 50 Cent nebo Ja Rule - hudebníci, kteří okamžitě dostali role hlavní.

Možná, ale já nechci být reklamní tahák a nechci dostat roli jen proto, že dělám hudbu. Doufám, že budu i nadále dostávat malé role a že se mi i nadále bude dařit lidi rozesmávat.

Ani jedna část z vás si nepřeje, abyste dostal Emmu Stone místo Goslinga?

Ne, to bych nebyl já. Myslím, že je fantastické, že ode mě odešla kvůli němu, on na to měl právo - je to on, kdo má pekáč buchet na břicho.

Přesto si nakonec, předpokládám, i mimo filmové plátno, někoho najdete. Pořád ještě máte zájem se usadit?

Jednoho dne bych byl moc rád rodinný typ. Moji rodiče jsou spolu 47 let a mít před sebou takový vzor není snadné, takže buď najdu tu nejtrpělivější, nejkrásnější ženu, jaká kdy žila, nebo budu celý život single, ale nechci takovéto divné „něco mezi“, čím je posedlá moje generace. Mám hodně práce a je těžké přesvědčit toho druhého ve vztahu, aby si uvědomil, že to není nějaká soutěž, ale že takový prostě jsem.

Tam někde venku musí být někdo takový...

Užívám si to, že jsem single. Jednoho dne ta správná osoba půjde kolem.

(převzato z: <http://arts.nationalpost.com/2013/03/05/josh-groban-is-looking-out-for-no-1/>)

Josh Groban is looking out for No. 1

BEN KAPLAN | March 5, 2013

"When you have success, it isn't reason to party, it's a time to work harder," Josh Groban says of how he celebrates having a No. 1 album.

Q&A: Josh Groban on *All That Echoes*

*Josh Groban's *All That Echoes* is his third straight record to debut at No. 1 on Billboard's top album charts. The 32-year-old opera crossover singer from Los Angeles is the bestselling classical artist this decade with more than 25 million albums sold, but he's also a cut-up, possessing a self-deprecating streak he played up on *The Office* and in 2011's *Crazy, Stupid, Love*. For the new record, Groban co-wrote seven original numbers, and covered tunes by Steve Wonder, Glen Hansard and Jimmy Webb with orchestral session artists and a rock band. The Post's Ben Kaplan sat down with the unusual pop star in Toronto, and learned about the fine line he walks between the refined world of opera and Mötley Crüe.*

Tim Fraser for National Post

Q This is your third day of doing promotion. How's it going so far?

A I feel pretty fresh. I've only answered the same question 200 times.

Q What do you wish someone would ask you?

A Something about molecular gastronomy. Why can't we talk about liquid nitrogen mixing with foam?

Q You've said this record captures the sweet spot of your voice, which gets better on tour. Isn't a recording studio built to sound better than a stadium?

A In front of a crowd, there's something about the instinct of needing to connect that brings you to your most natural vocal place. In the studio, my tendency is to under-deliver: You're standing in a box with dead walls and a little mic, everything's very quiet. On stage, you project, that's the healthy voice coming out, and I wanted to bring my on stage voice to this record.

Q It's currently North America's No. 1 record. Guess it worked.

A That validation is a great feeling, but I can't sit back and celebrate for very long. I had a glass of whiskey and thought, what a relief.

Q Isn't there any tilt in emotion, from relief to sheer joy?

A It means I'll have an opportunity to work hard for another year. The worst part, when something doesn't hit, is you know you'll have a lot of time twiddling your thumbs thinking about what's next. When you have success, it isn't reason to party, it's a time to work harder. Number One means I can do 20 more concerts, visit ten more countries – that's a great gift.

Q Perhaps it's hard work as much as good looks or vocal chops behind what makes a celebrity. Where did your work ethic begin?

A The grind of the Closer tour (2004-2006); it never ended. It was theatres, then we upgraded to sheds, then the album hit big and we moved to arenas; we sold-out an arena, then we did 50 arenas – it was 100 shows and two years, the boot camp of all boot camps and I'd never even toured in my life. When that was over, I knew I could handle anything.

Q What happens when those two years are through?

A Deep, deep depression.

Q Because, why? You get addicted to applause?

A You get used to the routine, when to wake up, when to get on stage, when to expect validation. And when you know you'll get that each night, it's like getting a treat. When you come home and the final show is done, and you know the rest of your career has nothing to do with what you just did, it's a very odd purgatory. Even driving through traffic again.

Q You forget how to be a regular person?

A You have to give your friends things you picked up across the country in airports just so they'll be your Facebook friends again. You've neglected every possible human relationship, let alone love relationships, and it's tough. There's a few weeks there where it's not a good place.

Q I guess if you're Nikki Sixx, that's when you OD.

A Not only him, a lot of guys talk about the boredom of the road, because there's such a high on stage that the only thing you can do off-stage to recreate that is drugs. But I'm lucky, my fans demand a pure sound from my voice. Professionally, I literally can't have heroin enter my body.

Q Your big break came from singing alongside Celine Dion. What do you remember about her?

A When she met me, I was a nobody. A 17-year-old kid coming in to rehearse, but she couldn't have been more supportive. You go to the Grammys or the Junos, and there's always this 'tude. A "me, me, me" mentality. There's a lot of big egos, a lot of money – and I'm sure Celine has a big ego – but she's kind to people. She continues to be a friend.

Q Can you talk about the role cover songs play in your own songwriting process?

A I start the process with cover songs, 90% of which won't make the album. I get in and sing with the musicians; what I'm doing is getting my palette wet, allowing other artists' creativity to fill my tank. From the road, you walk into a studio empty – art inspires other art.

Q Where do you do your best writing?

A One in the morning, sitting at the piano. The hardest part is finding the words to match the undefined melodies.

Q Is songwriting something, like baseball, you can get better at?

A I didn't write anything on my first record, but I've written on every record since. On this album, all the original songs I wrote or co-wrote; the other songs are ones I've been dying to sing.

Q How do you know when a cover is good enough for an album?

A For the Rick Rubin album, we did *I'll Stand By You* by The Pretenders, and it was a beautiful song and came out well, but it was one for karaoke.

Q What's the difference?

A Sometimes, all you can do is sing it really nicely, there's not anything you can bring that's different and in that case, I'm not honouring the original version. I don't want to *American Idol* it. Some songs sound nice, but something's missing – maybe there's a lack of experience; maybe I didn't go through the same thing The Pretenders went through; maybe there's that unwritten thing that is keeping the pathos from entering the song even if it sounds good. For this record, we sang 20 covers, only a few had the pathos.

Q I Believe by Stevie Wonder made the album. Haven't the two of you met?

A I sang his song *They Won't Go When I Go* at a Grammy tribute concert and when I walked back up the aisle, he took my hand and said that we were going to write together someday, write a song that will change the world. One of my greatest regrets is I haven't had the courage yet to pick up the phone. How do you pick up the phone and say to Stevie Wonder, "Uh, hey, Mr. Wonder, about that song ..." I'm afraid if I sat at the piano with him my fingers would freeze.

Q And yet you were able to compete for Emma Stone against Ryan Gosling?

A Comedy has always been a respite from my very serious music side. I started in improv theatre and then took voice lessons. I want to flex that muscle again.

Q It's funny you've been taking small roles. You have the same recognition as 50 Cent and Ja Rule, musicians who immediately sign on to play movie leads.

A Maybe, probably not though, but I don't want it to be a gimmick and I don't want to get a role just because of my music side. Hopefully I can keep getting small things and hopefully keep making people laugh.

Q Doesn't any part of you wish that you'd caught Emma Stone instead of Gosling?

A No, that's not me. I think it's fantastic she left me for him, all power to him – he's got the abs.

Q Eventually, though, we presume, off-screen, you'll find someone. Are you still interested in settling down?

A I'd love to be a family man at some point. My parents have been together 47 years and that's a lot of pressure to live up to so I'll either find the most patient, wonderful woman ever or I'll be single my entire life, but I don't want that weird in-between thing that my generation's obsessed with. I have a lot of work to do and it's hard to get somebody to realize that in a relationship, it's not a competition, it's part of who I am.

Q There's got to be someone out there...

A I enjoy being single. One day the right person will come along.

[\(http://arts.nationalpost.com/2013/03/05/josh-groban-is-looking-out-for-no-1/\)](http://arts.nationalpost.com/2013/03/05/josh-groban-is-looking-out-for-no-1/)